

wrocławski teatr lalek

MOTYL

*Kiedy się boję albo jest mi smutno,
czasem marzę o tym, żeby wydarzyło się coś niezwykłego.*

Czy Wam też się to zdarza?

Zróbcie w tej kartce swoją własną dziurę.

Możecie ją wyciąć, wyrwać, wydrapać – jak chcecie.

To Wasze okno do innego świata.

Co chcielibyście za nim zobaczyć?

Cześć

To piszę ja, Ruta. Miło mi, że wpadliście mnie odwiedzić. Spektakl, który właśnie obejrzelście, opowiada o moich rodzicach, moich przyjaciółach, moim psie i wszystkim, co nam się ostatnio przydarzyło. To trochę wesoła, a trochę smutna historia. Nie wiem, czy się Wam podobała, ale jestem pewna, że po wyjściu z teatru będziecie o niej myśleć. Bardzo chciałabym móc wtedy z Wami być, porozmawiać z Wami i odpowiedzieć na wszystkie Wasze pytania, ale to trudne – jesteśmy z dwóch różnych światów, które spotykają się tylko podczas przedstawienia. Trudno to wyjaśnić, ale tak to już jest w teatrze. Dlatego postanowiłam napisać ten list. Wymyśliłam dla Was kilka zagadek i zabaw, które mogą się Wam przydać w myśleniu o naszym spektaklu. Bo to jest opowieść o mnie, Rucie, ale też trochę o Was. Nie wierzycie? To czytajcie dalej. Trzymajcie się mocno!

Wasza Ruta

Wszystko zaczęło się od strachu. I od tego, że bardzo bałam się ciemności. A czego Ty się boisz?

BOJĘ SIĘ

NIE BOJĘ SIĘ (choć wiem, że inni się boją):

Słyszałam od Króla Czarowników,
że tylko prawdziwe czarownice potrafią latać.

To znaczy, że jestem czarownicą? Daj spokój.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Zrobiłaś dziurę w ścianie. To już coś.

*Zauważyliście, że małe dzieci boją się innych rzeczy niż dorośli?
Zapytajcie Waszych bliskich dorosłych, czego się boją.
Moja mama boi się złej energii. A ja nie.*

DOROŚLI BOJĄ SIĘ (a ja wcale):

*Dorośli zwykle dają dzieciom różne rady, kiedy te się boją.
Ja słyszę najczęściej: „Nie bój się!” albo „Pokonaj strach!” A Wy?*

KIEDY SIĘ BOJĘ, DOROŚLI MÓWIĄ:

A co Wy powiedzielibyście komuś, kto się boi?

*Ułóżcie z tych słów magiczną piosenkę albo zaklęcie.
Możecie je zaśpiewać komuś bliskiemu, albo samym sobie.*

*Kiedy myślę o moim strachu przed ciemnością, wyobrażam sobie,
że jest czarny i miękki jak koc. A jak wygląda Wasz? Narysujcie jego portret.*

Kiedy patrzę na mój rysunek, myślę, że strach przed ciemnością ma swoje dobre strony: gdyby nie on, spałabym spokojnie w swoim łóżku, nie wydtubałabym dziury w ścianie, nie uwolniłabym Foki, nie uratowałabym Psa, i cała ta historia nigdy by się nie wydarzyła.

Czasami strach potrafi ochronić nas przed niebezpieczeństwem lub podsunąć jakiś ciekawy pomysł, na który inaczej nie wpadlibyśmy.

A za co Wy moglibyście polubić swój strach? :)